

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **A. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2008, č. j. OAM-1034/VL-07-K01-PD1-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2009, č. j. 2 Az 24/2008 – 89,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2009, č. j. 2 Az 24/2008 – 89, **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), kterým jí nebyl na její žádost ustanoven pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů. Tato žádost byla součástí kasační stížnosti, kterou stěžovatelka brojila proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2009, č. j. 2 Az 24/2008 - 67, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2008, č. j. OAM-1034/VL-07-K01-PD1-2006. Tímto rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta její žádost o prodloužení doplňkové ochrany podle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a zároveň bylo rozhodnuto, že pro existenci důvodů podle § 17a odst. 1 písm. a) téhož zákona se doplňková ochrana neprodlužuje.

Neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti Městský soud v Praze zdůvodnil tak, že stěžovatelka má dostatečný příjem k tomu, aby si zajistila právní

zastoupení, neboť z potvrzení o majetkových a výdělkových poměrech bylo zjištěno, že stěžovatelka je zaměstnána u First Preschool, s. r. o., Praha 6, a její průměrný měsíční výdělek činí čistého 24 649 Kč, přičemž stěžovatelka je svobodná, bez vyživovacích povinností a bez dluhů.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost s odvoláním na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V kasační stížnosti jmenovitě namítá, že v majetkovém přiznání uvedla pochybením výdělek za kalendářní čtvrtletí, nikoliv za měsíc. Tento údaj uvedla na základě přehlédnutí ve formuláři, v rubrice Potvrzení zaměstnavatele, kde ji i jejího zaměstnavatele zmátla dikce „má průměrný měsíční výdělek za kalendářní čtvrtletí“. Tuto dikci si shodně s českým zaměstnavatelem vyložila tak, že je třeba uvést souhrnnou sumu za poslední čtvrtletí, a zaměstnavatel tedy do příslušné řádky vyplnil tento údaj. Stěžovatelka je toho názoru, že soud ji měl ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzvat k odstranění vady podání, když ve formuláři bylo současně uvedeno, že stěžovatelka vykonává „úklidové práce“ a měsíční výdělek uvedený ve výši čtvrtletní sumy tak signalizoval určité pochybení. Stěžovatelka je přesvědčena, že se strany soudu jde o zásadní pochybení, které má dopad na její hmotně-právní postavení, a proto také splňuje kritéria přijatelnosti kasační stížnosti. S ohledem na uvedené stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ke kasační stížnosti nepodal žádné vyjádření.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností a přijatelností kasační stížnosti.

Kasační stížnost shledal Nejvyšší správní soud přípustnou, neboť podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení* (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, ze dne 28. 4. 2004, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 486/2005, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud současně shledal kasační stížnost také přijatelnou, když se ztotožnil s tvrzeným důvodem přijatelnosti kasační stížnosti tak, jak jej uvedla stěžovatelka. Výklad pojmu „nepřijatelnost“, resp. „přijatelnost“, kasační stížnosti Nejvyšší správní soud provedl např. ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, www.nssoud.cz.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatelka kasační stížností brojí proti usnesení městského soudu, jímž jí nebyl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku o zamítnutí žaloby. V kasační stížnosti uvádí, že soud pochybil, když ji při zjevném nedostatku jejího podání

nevyzval k odstranění vad. Souhrnně vzato stěžovatelka kasační stížností brojí proti nezákonnosti usnesení krajského soudu o neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud, za situace, kdy stěžovatelka svoje důvody uváděné v kasační stížnosti podřadila § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e), v souladu s konstantní judikaturou uvádí, že jako důvod kasační stížnosti v dané věci potenciálně přichází v úvahu jen buď nesprávné posouzení právní otázky soudem, nebo vada či vady řízení před soudem.

Podle ustanovení § 35 odst. 8 s.ř.s. věta před středníkem, *navrhovatelí, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.*

Z citovaného ustanovení vyplývá, že předseda senátu může navrhovateli ustanovit zástupce při současném splnění dvou podmínek. První z nich je splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, druhou z nich je potřeba ochrany práv navrhovatele. Podpůrně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, č. j. 1 Azs 5/2003 - 131, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2004, č. j. 4 As 21/2004 - 64, oba viz www.nssoud.cz.

Městský soud v Praze, v situaci, kdy je v řízení o kasační stížnosti zastoupení advokátem (nemá-li stěžovatel sám příslušné vzdělání, které je požadováno pro výkon advokacie) povinné, zkoumal toliko první podmínku, resp. její splnění, tj. existenci předpokladů pro osvobození od soudních poplatků. Splnění této podmínky neshledal, a to ve spojení s údajem o průměrném čistém měsíčním příjmu stěžovatelky, uvedeným ve stěžovatelkou soudu doručeném Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. V tomto Potvrzení bylo uvedeno, že měsíční výdělek činí čistého 24 649 Kč, přičemž současně bylo uvedeno, že stěžovatelka je zaměstnána při výkonu úklidových prací.

Nejvyšší správní soud tak nesprávné posouzení právní otázky Městským soudem v Praze neshledal. Jinak je tomu však stran případných vad řízení před soudem.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že je nutno i na proceduru rozhodování o žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti vztáhnout pravidla o hodnocení důkazů ve smyslu § 77 odst. 2 s.ř.s. ve vztahu ke zjišťovanému a zjištěnému skutkovému stavu věci. V daném případě je třeba souhlasit se stěžovatelkou, že výše výdělku, která byla v předmětném potvrzení (jako jediném důkazu) nesprávně uvedena jako průměrný měsíční výdělek v částce 24 649 Kč, a současně bylo uvedeno, že stěžovatelka má uváděný příjem ze zaměstnání při výkonu úklidových prací, signalizovalo určité pochybení, které je přičitatelné dílem stěžovatelce a dílem jejímu zaměstnavateli, jenž daný údaj do formuláře uvedl a potvrdil. Stěžovatelka k tomu dodává, že došlo k přehlédnutí, když v daném formuláři je v příslušné kolonce předepsáno: „Potvrzuji, že žadatel(ka) má průměrný měsíční čistý výdělek za kalendářní čtvrtletí ve výši..... Kč.“ I když je Nejvyššímu správnímu soudu z jeho praxe známo, že přes tuto formulaci v předmětném tiskopisu (který se užívá dlouhodobě) zpravidla k jejímu nesprávnému pochopení nedochází, přesto na straně druhé Nejvyšší správní soud připouští, že ojediněle tato

formulace nesprávně pochopena být může, a také nesprávně může být uveden i výdělek, tak jak tomu bylo v právě posuzované věci, tj. v částce výdělku za celé kalendářní čtvrtletí.

Nastane-li tak případně situace, že je jako čistý průměrný měsíční výdělek v daném tiskopisu předloženém soudu žadatelem (resp. jeho zaměstnavatelem) uveden příjem v částce, která již na první pohled výrazně převyšuje částku obvyklou (v daném místě a čase) pro měsíční příjem při určitém druhu výkonu práce, potom uvedení takového údaje vyvolává zřejmé pochybnosti, a soud, jemuž je tento údaj předložen, by měl podatele - v zájmu zjištění skutečného stavu věci - vyzvat k vyjasnění či upřesnění daného údaje.

Městský soud v Praze však v posuzované věci takto nepostupoval, dopustil se tak pochybení, a Nejvyšší správní soud proto napadené usnesení podle 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil pro vadu řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

V dalším řízení Městský soud v Praze nejprve v součinnosti se stěžovatelkou zjistí její aktuální skutečný průměrný čistý měsíční příjem, a potom s ohledem na toto zjištění, jakož i s ohledem na celkové posouzení věci, znovu o předmětné žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti rozhodne.

V novém rozhodnutí ve věci městský soud rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti, a to v souladu s ustanovením § 110 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2009

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu